

Ootamine.

Kuidas see on, kui me ootame? Sõltub sellest keda või mida oodatakse. On ju vahe, kas me ootame parajasti rongi või armast inimest rongi pealt?

Advendiaeg on ootuse aeg. Seda vahel nimetatakse ka Kristuse tulemisajaks. Jõulud on ju Tema tulemine siia ilma.

Advendiajal meenutatakse kirikus Tema tulemise ettekuulutusi, eelkäijaid nagu Ristija Johannes. Meenutatakse Maarja ja Joosepi lugu, kuid ka Kristuse teist tulemist: siis enam mitte inimlapsena vaid kõik võitnud valitsejana.

Kui me ootame kallist külalist, siis küllap me valmistame endid selleks ette. Koristame ja kaunistame oma toad, katame laua, paneme ka endile selga paremad riided. Kõik selleks, et tulija oleks teretulnud. Sedasama on hea teha endaga advendiajal – kraamida oma hingesopid ja viia praht palvega minema. Kaunistada oma mõttekoda Jumala läheduse otsimisega, rõivastada vaim valgusega, olgu siis väljas kuitahes pime. Ja kui kõik on valmis, siis jääb veel hetk aega, et istuda päris vaikselt ning oodata Tulija koputust. See ei jää tulemata.

Jõulukuu Kadrina koguduses

- 10. dets. II advendi jumalateenistus kl 11
- Pühapäevakooli jõulud Savi talus „Jõuluimed“
- 17. dets. III advendi jumalateenistus kl 11
- 24. dets. Jõuluõhtu jumalateenistus kl 18
- 25. dets. Esimese Jõulupüha jumalateenistus kl 11
- 31. dets. Vana-aasta jumalateenistus kl 11

TÕELINE TALVEVAIKUS SAABUB PÜHADEGA

Kalendri järgi algab talv 22 detsembril. Oleme harjunud, et tõeline talvevaikus ja rahu saabub valge vaiba ning pühade saabumisega, aga ka ilma lumeta ei jää tõelised pühad tulemata.

Pean tunnistama, et olen üks neist inimestest, kellele talv aastaajana väga meeldib. Minule seostub talv alati mõtisklemise ja aja mahavõtmisega. Puud ja põõsad saavad kohevad talvemütsid. Vaid kuused, männid ja kadakad on rõõmsalt rohelised ja viivad mõtted ekslema möödunud suvele. Rasvatihased tulevad aknalauale süüa küsima. Paksu lumevaiba all kogub maa jõudu uueks aastaringiks.

Ma loen talvel palju raamatuid, sest see hoiab vaimu virge. Piiblis, Matteuse evangeeliumist leiame jutustuse Jeesuse sündimisest. „Jeesuse Kristuse sündimisega aga oli nõnda. Tema ema, kes oli Joosepiga kihlatud, leiti Pühast Vaimust lapseootele jäänud.“ (Mt. 1:18) Vaevalt lihtsate inimestena me mõtleme igapäevaselt sellele, mida tähendas tolle noore naise jaoks see olukord, kui ta enne abiellumist puusepp Joosepiga, oli last ootama jäänud. Seda peeti siis suureks häbiks. Siiski me võime arvata, et Maarja võis hoolega valmistuda oma poja sünniks, sest oli ingel talle ju ette kuulutanud, et sündiv laps saab eriline olema.

Armsad lugejad, see laps seal sõimes ei jäänud väikeseks lapseks. Ta kandis ära maailma patu. Nendele pühadele vastu minnes soovin, et võiksime selle üle pisut mõtiskleda.

Häid saabuvaid pühi!

Karin-Kristel

VABASTAV USK

Piibel õpetab ja selgitab, et Jumal on püha ning Temasse tuleb suhtuda austuse ja lugupidamisega. Et usk võib ka vabastav olla, sellest kõneleb apostel Paulus oma kirjas galaatlastele. Järgnevalt käsitleme selle kirja 5 peatükki ja esimest salmi.

„Vabaduseks Kristus on meid vabastanud, olge siis (järje)kindlad ja ärge laske end taas panna orjajätkesse.” (Ga. 5:1). Jeesus, Jumala Poeg kannatas kogu inimkonna patusüü eest Kolgata ristil. Ta suri ja äratati üles kolmandal päeval. Iga kristlane, olenemata soost või vanusest võib Jeesuse oma südamesse elama kutsuda ja tema kaudu nii Jumalat tundma õppida.

Kristuse tundmaõppimises peitubki vabadus, sest tema on ainus tee Isa juurde. Apostel Paulus julgustas siin inimesi olema oma usuteel (järje)kindlad, sest see viib tasuni, millest räägib Piiblis kogu Uus Testament. See tasu on elu koos Jumalaga.

Need, kes on Pauluse eluga juba rohkem tuttavad, teavad, et alguses oli ta veendunud kristlaste tagakiusaja. Kohtudes Jeesusega Damaskuse teel, Pauluses midagi muutus.

Nimelt Jumala Pojaga kohtudes vabanes ta soovist kristlasi taga kiusata ja selle asemel hakkas ta hoopis nii juutidele kui kreeklastele Jeesusest tunnistama ja rääkima (Ap.t. 9:20).

Mida siit siis järeldada? Seda, et meie järjekindlus kristlastena palve ja Sõna uurimise kaudu saab tasutud eluga Jumala armastavas ligiolus juba praegu. Tuleb vaid oma süda avada ja see pakkumine vastu võtta, et Jumal saaks meid oma Sõna kaudu kogudusena jätkuvalt õpetada. Uskuge ta teeb seda, et kogudus võiks vaimulikult kasvada.

Olgu Jumal teid kõiki väga õnnistamas selles järjepidevas õppetöös ja olgem siis ikka järjekindlad sel kitsal usuteel.

VASTUPANU

XIII osa

Poisid pöördusid hämmeldunult ringi ja pistsid aega viimata punuma. Nad peatusid alles vana tuttava jaamahoone juures ja Kaupo ütles hingeldades:

„No tõesõna, see mees seal aknal oli ikka täiesti segi! Me tahtsime ju Mäksiga ainult rääkida!”

„Jäta, Kaupo! Vana oli lihtsalt purjus, muud midagi.”

„Jah, aga mis nüüd siis edasi saab? Sant tunne on ikkagi sees.”

„Mis saab? Mis saab? Ega midagi kui sul tuleb homme koolis Mäksiga kuidagi sotid selgeks rääkida, et ta oma isale sinu eest kostaks või nii. Ega siis paps tal kogu aeg „auru” all ole, usu mind,” jäi Veiks endale kindlaks.

„Arvad?”

„Mis siin arvata! Olen üsna veendunud, et see tagasilangus polnud tal mitte esmakordne.”

Ristteel jätsid sõbrad üksteisega jumalaga ja suundusid kumbki oma teed. Kodus, esikus viskas Kaupo koolikoti loiult taburetile ja hüüdis:

„Paps, sa ei kujuta ette, kus me Veiksiga praegu just tulime?”

„Räägi, poeg!”

„Mäksi maja juurest. Mõtlesime, et läheme räägime temaga natuke ja siis kui sinna jõudsim, käratas Mäksi vana meile kõõgiaknast, et me sealt kohe kaoksime. Paps, ta oli silmnähtavalt purjus ja nagu sa isegi tead, kasvatab ta Toivot üksi. Päris jube.”

„Kaupo, ma olen sulle alati ütelnud, et sa pärast kooli kohe koju tuleksid ja kusagil ringi ei kondaks! Pealegi pole su käsigi veel paranenud.”

„Ah, keda see õige huvitab. Mis näksimist on?”

„Ostsin Paidest valmispitsat. Ajasin Helmuti matuseasju. Vennapoja sooviks oli, et ta maetaks Aruküla kalmistule, venna kõrvale.”

„Kas sinna, kus asub see vana kabel?”

„Sa mõtled von Tollide oma?”

„Jah, sedasama.”

„Jah, sinna lähedusse.”

„Paps, aga mina ei mõista, kuidas viin ikka inimese käitumist nii muudab, et isegi viisakad kombat ära unustatakse? Me ju tahtsime ainult Mäksi. Me teda ju ei torkinud kuidagi.”

Kaupo tõstis endale taldrikule tüki pitsat ja hakkas isukalt sööma.

Mait istus poja vastu ja ütles: „Enamasti on see nii, et alkohol mõjub igale inimesele isemoodi. Mõne muudab kurvaks, mõne lõbusaks ja mõne teise jälle agressiivseks. Ütleb ju vanasõnagi, et alkohol on tarkade inimeste jook.”

„No täitsa lõpp, mis elu see selline on? Inimesi sureb nagu kärbeid ja mu parim

klassikaaslane peab kannatama oma joodikust papat.”

„Vaata poeg, kusagil pole ju öeldudki, et uskliku inimese elu peab olema kerge. See koosnebki tõsudest ja mõõnadest.”

„Rõve igatahes. Nüüd vaatan ma Mäksi hoopis teise pilguga. Võiks öelda, et tunnen talle isegi kaasa.”

„Ja kas sa arvad, et see aitab teda?”

„Ma arvan, et ei. Tähtis on näidata välja hoopis seda, et hoolid.”

„Õigus, mu pois. Kas ma pole sulle rääkinud siis, kuidas Jeesus inimestesse suhtus?”

Ta kõnetas armastavalt ka ühiskonna kõige vääritud ja nõrgemaid.”

„Jah, paps, nüüd ma mõistan. Samas Veiks on ka mu parim sõber ja küll kõik saab korda. Kas usud, paps?”

„Loodame, poeg. Loodame.”

Mait vaatas poega ja ohkas sügavalt. Jah, siin nad nüüd olid pojaga kahekesi arutlemas tõsiste teemade üle, teadmata, mida toob järgmine päev.

Hommikul, kui Mait oli poja autoga kooli viinud, tundis ta korraga sisemist sundi kirikusse sisse põigata. Ta vajus aega, et olla vaikuses, koos oma Loojaga.

Nimelt viimasel ajal oli Maidule hakanud tunduma, et tema ümber oli liiga palju sisutut juttu, et tehakse ohtralt sõnu, kuid kõigil nendel puudub sügavam tähendus. See tundus isegi kuidagi võlts ja tegi rahutuks. Nii keeras ta sõiduauto nina kindlalt armsaks saanud tuttava hoone suunas.

Äkki kargas lumemärjapõõsast välja must, valge kurgu alusega kass ja sööstis otse auto ette. Käis mütsatus ja Mait lülitas auto mootori välja. Ta väljus autost ja nägi hämmastusega, et oli sellele vaesekesele otsa sõitnud.

„No, see veel puudus!” hüüdis Mait peaaegu kuuldavalt.

Aga teha ei olnud enam midagi. See loomake oli teel juba „kasside paradiisi.”

Järgneb

Meelis-Lauri Erikson
mlerikson@gmail.com

Karin-Kristel Hansson
karin.hansson@mail.ee